

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 281/2017
11.04.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 748/16 од 18.08.2016. године, у седници већа одржаној 11.04.2017. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног АА, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 748/16 од 18.08.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда Бујановцу К 73/16 од 05.05.2016. године, окривљени АА на основу члана 423. тачка 1) ЗКП ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ.

Трошкови кривичног поступка пали су на терет буџетских средстава суда. О њиховом износу ће бити одлучено посебним решењем те је одбијен предлог Основног јавног тужиоца у Врању да се према окривљеном изрекне мера безбедности одузимања возила марке „...“, са осталим ознакама као у списима предмета, као средства употребљеног за извршење кривичног дела, као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 748/16 од 18.08.2016. године усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Врању и преиначена пресуда Основног суда у Бујановцу К 73/16 од 05.05.2016. године тако што је окривљени АА оглашен кривим због извршеног кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године која ће се извршити у просторијама у којима окривљени станује и које не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова

самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом окривљеном је на основу члана 79, члана 87. став 3. у вези става 1. КЗ и члана 350. став 5. ЗКП изречена мера безбедности одузимања предмета, као у изреци пресуде а на основу члана 267. ЗКП окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Нишу КжЗ 43/2016 од 19.12.2016. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 748/16 од 18.08.2016. године.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 748/16 од 18.08.2016. године, окривљени је поднео захтев за заштиту законитости налазећи да није извршио кривично дело за које је осуђен, уз предлог да Врховни касациони суд побијану пресуду преиначи тако што ће га ослободити од оптужбе, те да му врати одузето путничко возило.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. и 487. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости окривљеног АА је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом члана 483. став 3. ЗКП прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца.

Имајући у виду да предметни захтев за заштиту законитости, садржи печат, али не и потпис браниоца окривљеног, адвоката Мила Ристића, као обавезан елемент на основу кога се утврђује да ли је захтев поднет од овлашћеног лица, то је очигледно да је захтев поднет од окривљеног лично.

С`обзиром на то, да у смислу одредбе члана 483. став 3. ЗКП, окривљени нема овлашћење да лично поднесе захтев за заштиту законитости, већ да овај ванредни правни лек може поднети искључиво преко свог браниоца, то је Врховни касациони суд предметни захтев одбацио као недозвољен.

Имајући у виду напред наведено, Врховни касациони суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

ЈД-17